

Steagul Roșu

Organ al Comitetului Raional P.M.R. Petroșani și al Sfatului Popular Raional

Anul VI (XI) Nr. 1444

Miercuri 12 mai 1954

4 pagini 20 bani

Se adâncește mizeria maselor din țările capitaliste

Fiecare zi ce trece aduce camenilor muncii din țările lagărului capitalist noi suferințe, adâncirea neîncetată a mizeriei, înrăutățirea stării lor materiale și culturale.

Principalul factor care, după cel de al doilea război mondial, a înrăutățit și continuă să înrăutățească nivelul de trai al maselor populare din aceste țări, este cheltuirea de către guverne a unor sume tot mai mari pentru înarmări, pentru pregătirea de noi războaie. Militarizarea economiei țărilor capitaliste are loc pe seama scăderii tot mai accentuate a producției civile, a mărfurilor de consum popular. Acest adevăr, economiștii și întregul aparat de propagandă imperialist încearcă, însă zadarnic, să-l ascundă maselor populare.

Niciodată statele capitaliste, membre în diferite organizații militare, n-au cheltuit atât pentru înarmare ca astăzi. Bugetele acestor țări vorbesc în modul cel mai elocvent despre intensificarea cursei înarmărilor.

În anul bugetar 1952—1953, cheltuielile militare directe ale țărilor participante la blocul Atlanticului de nord au fost de aproape 75 miliarde dolari. După calculul unor economiști burgezi, această sumă ar fi putut asigura construirea a 4 milioane apartamente cu câte 2 și 3 camere, pregătirea a 50.000 medici, construirea unor spitale cu 900.000 paturi, amenajarea a 500.000 clase pentru școli primare și secundare, alocarea a 1.200.000.000 dolari pentru ajutorarea copiilor familiilor nevoiașe, ar fi asigurat construirea unor linii ferate duble cu o lungime de 160.000 km., alocarea a 2 miliarde dolari pentru amenajarea de biblioteci, muzee, parcuri, terenuri sportive și alocarea a 20.600.000.000 dolari pentru pensii bătrânilor.

S.U.A. au alocat în acest an 44.860 milioane dolari pentru cheltuieli militare (o sumă mult mai mare decât în anii precedenți), în timp ce cheltuielile pentru asigurările sociale și măsurile sanitare sînt reduse cu 22,6 la sută, iar pentru construcția de locuințe — cu 20 la sută.

Pe aceeași cale merg și bugetele Angliei, Franței, Germaniei occidentale, Japoniei și altor state capitaliste. Anglia cheltuieste în acest an cu 58 milioane lire sterline mai mult decât anul trecut.

Pentru războiul pe care-l duce astăzi în Indochina, imperialismul francez cheltuieste o sumă care este de șapte ori mai mare decât bugetul militar al Franței din 1947. În timp ce guvernul francez alocă această enormă sumă pentru menținerea războiului, oamenii muncii trăiesc într-o mizerie neagră. Ziarul „L'Humanite” a publicat recent un reportaj al corespondentului său care a vizitat halele centrale ale Parisului. Și astăzi este aici o abundență de mărfuri. Dar alături de această abundență, scrie corespondentul, întâlnești oameni flămânzi și sleiți de puteri, care nu au cu ce să-și cumpere mîncare. Cele mai ieftine produse sînt inaccesibile. Lîngă gheretele alimentare, arată corespondentul, poți înfîlși un băiețel care ajută mamei sale să caute în gunoaie cîte o sfeclă „care nu este încă prea alterată” sau fructe „încă nu destul de putrede”. La doi pași de ei stă un bătrîn. Acesta a avut noroc: a găsit un măr pe jumătate putrezit și și-a înfipt dinții în el...

Organul Confederației Generale a Muncii — „La Vie Ouvriere”, amintind că din 1951 prețurile au crescut cu 20 la sută, iar salariile au rămas „înghețate”, declară că astăzi în Franța se produce pe an un palton la 80 de oameni.

Alte urmări directe ale cursei înarmărilor în țările capitaliste sînt creșterea neîncetată a numărului șomerilor totali și parțiali, scăderea puterii de cumpărare a oamenilor muncii — principalul consumator al societății.

Datele citate în raportul asupra situației economice a Europei în 1953, publicat nu de mult de Secretariatul Comisiei economice O.N.U. pentru Europa dovedesc o creștere a costului vieții oamenilor muncii din Europa occidentală. În timp de numai 3 ani costul vieții a crescut: în Austria cu 42 la sută, în Grecia cu 36 la sută, în Norvegia cu 30 la sută, în Finlanda cu 29 la sută, în Suedia cu 26 la sută, etc.

Cu totul alt toboș prezintă situația economiei țărilor lagărului democratic, economie ce se dezvoltă în interesul asigurării satisfacerii maxime a nevoilor materiale și culturale ale întregii societăți. Nivelul de trai material și cultural al oamenilor muncii crește neîncetat datorită grijii partidelor comuniste și muncitorești din aceste țări.

Întreaga politică dusă de statele capitaliste pentru înrăutățirea situației materiale și culturale a maselor populare, în timp ce a puternică împotrivire a acestora. Sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, oamenii muncii din aceste țări se ridică tot mai hotărît împotriva politicii războiului care le aduce noi și noi calamități și lipsuri. Numărul mare de greve și greviști este o dovadă vie a acestui fapt.

Oamenii muncii din țările capitaliste împletesc astăzi lupta pentru drepturi cetățenești și libertăți democratice cu lupta pentru pace, pentru dezvoltarea legăturilor de prietenie între toate popoarele, pentru dezvoltarea comerțului internațional, pentru încetarea cursei înarmărilor, pentru destinderea continuă a situației internaționale.

In corpul ziarului :

— *Irimie Străuș* : Examenle lui Ion Dajicu (pag. 2-a)
— *A 4-a sesiune a sfaturilor populare*: Pentru o mai bună deservire a oamenilor muncii prin unitățile T.A.P.L.; Deputații dez-

bat problemele nivelului de trai (pag. 3-a)
— Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe Privind harta Vietnamului (pag. 4-a)

Spre noi succese în întrecerea socialistă

Răsplată a muncii

Din primele zile ale lunii mai, colectivul de muncitori și tehnicieni de la mina Aninoasa a înregistrat frumoase succese în lupta pentru mai mult cărbune.

Intr-unul din abatajele frontale ale sectorului IV Priboi lucrează brigada condusă de minerul fruntaș al întrecerii socialiste Bela Both, care folosind din plin cele 8 ore de muncă a reușit ca în primele zile ale acestei luni să obțină depășiri de plan de 48 la sută.

Depășiri de plan cuprinse între 22—50 la sută au înregistrat în primele zile ale acestei luni și minerii din brigăzile conduse de Ilie Roșioru, Petru Nistor și alții din acelaș sector.

Datorită rezultatelor obținute lună de lună în producție, numeroși muncitori mineri și tehnicieni de la mina Aninoasa au fost confirmați fruntași în producție. Printre aceștia se numără tov. Macarie Costinaș, Vasile Florea de la sectorul V, Ion Nica, Ion Lukacs, Dumitru Tamaș, Ludovic Cimpoieș, Crăciun Jurca, Petru Giurgiu și alții de la sectorul IX, precum și numeroși mecanici și sudori printre care tov. Gheorghe Odangiu, Ion Iuhasz, Teofil Blag, Ion Robu și alții din sectorul VIII.

De curînd la mina Aninoasa s-a acordat unui mare număr de mineri primă de minier fruntaș.

Minerul Ion Mojotcă a lui Petru care lucrează la lăr-

girea betonării galeriei de la orizontul VII, muncind organizat și folosind din plin orele de lucru a reușit să obțină timp de trei luni consecutiv o depășire medie a sarcinilor de plan cu 96 la sută. Pentru acest fapt tov. Mojotcă a primit drept primă de miner fruntaș suma de 377 lei.

Printre cei cărora li s-a acordat prima de miner fruntaș se numără și minerii Nicolae Iancu, Iosif Fodor, Ștefan Lakatoș, Ioan Nica IV, Teodor Bordeanu, Romulus Prața, Petru Roman și alții. Aceștia au primit drept primă de miner fruntaș sume cuprinse între 327-419 lei.

LUCIA LICHI
corespondent

1546 metri pînă peste plan

Colectivul Țesătoriei Vulcan, asemenea altor colective din Valea Jiului, luptă cu succes în această lună pentru a dezvolta succesele dobîndite în cinstea zilei de 1 Mai în ceea ce privește îndeplinirea sarcinilor de plan cantitative.

În cursul săptămîinii 3—8 mai un număr însemnat de muncitoare din această întreprindere au depășit cu mult sarcinile de plan. Un succes deosebit au reușit Țesătoarele fruntașe Elena Dioancă, Ileana Flor, Iuliana Fîlîp, Ileana Farkaș și Ana Andrei. Între 3—8 mai aceste Țesătoare au dat peste sarcinile

de plan 133—208 metri de pînă.

Numeroase Țesătoare de la Vulcan se străduiesc în prezent să dea cit mai multă pînă pentru oamenii muncii, Ana Raczek, Olga Bilț, Paraschiva Saradi, Elena Sărdoiu, Ecaterina Stănoi, Irina Ștengar, Maria Hristoi și Filofteia Dănescu, au încheiat prima săptămîină din luna mai cu cîte 64—108 metri de pînă peste plan. Numai Țesătoarele arătate mai sus au produs în total în primele 6 zile lucrătoare ale acestei luni 1546 metri pînă peste plan — contribuția lor la îmbunătă-

țirea neîncetată a aprovizionării oamenilor muncii cu produse de larg consum.

Succesele Țesătoarelor de la Vulcan se datoresc eforturilor susținute ale întregului colectiv. La realizarea de cît mai multe Țesături au contribuit și bobinatoarele Maria Ciosa, Maria Omota, Ecaterina Măran și Elena Farkaș care și-au întrecut sarcinile de plan pe prima săptămîină a lunii cu cîte 140—191 kg. de fire. Au mai contribuit și urzătoarele Elena Kovacs și Hermina Edelein care au realizat 26.000 și respectiv 15.000 metri bandă urzeală în plus.

DIN ȚĂRILE DE DEMOCRAȚIE POPULARĂ

Minerii din Datun

În nordul provinciei Șansi (R.P. Chineză) se află cunoscutele mine de la Datun. Aici extracția de cărbune a început din vechime. Niciodată însă nu s-a muncit la Datun cu atîta abnegație ca în anii puterii populare. În anul 1953, productivitatea muncii a sporit de peste trei ori în comparație cu anul 1950.

Anul acesta, la minele din Datun s-au desfășurat mari construcții capitale. Ca urmare a acestui fapt, extrac-

ția de cărbune va spori simțitor.

Aproape toate lucrările subterane de extracție și transport al cărbunelui sînt mecanizate. Minerii dispun în prezent de puternice combine carbonifere „Donbas-1” haveze, perforatoare electrice, conveiere, transportoare, etc.

Paralel cu schimbarea caracterului muncii în mine, s-a schimbat considerabil și viața minerilor, au fost îmbunătățite condițiile de trai. În anii de după eliberare, în

jurul fiecărei mine a fost construită cîte o așezare. Suprafața locativă totală a acestor așezări este de peste 150.000 m. p.

Pe lîngă fiecare mină funcționează în prezent un sanatoriu de noapte, instalații de dușuri, colțuri roșii, etc.

Aproximativ 4.000 mineri își îmbunătățesc în prezent calificarea și nivelul cultural și tehnic la cursurile școlilor serale muncitorești. La școala tehnică de specialitate învață 600 de tineri muncitori.

In bazinul carbonifer al Ostravei

În luna aprilie, minerii din bazinul Ostrava-Karvina — cel mai mare bazin carbonifer din Cehoslovacia — au obținut o producție de cărbune care depășește cu 7 la sută prevederile planului lunar al extracției de cărbune. Toate minele au îndeplinit înainte de termen planul pe luna aprilie. De la începutul anului minerii din Ostrava au ex-

tras aproximativ 300.000 tone de cărbune peste plan.

Folosind metode înaintate de muncă, unele colective de mineri au obținut succese minunate. Minerii de la mina „Armata Cehoslovacă” au realizat indici deosebit de înalți. Echipajul combinei „Donbas”, din care face parte și Josef Pala, care cu prilejul zilei de 1 Mai a fost decorat cu Ordinul Muncii, a obținut la lu-

na aprilie o producție de 15.115 tone cărbune, depășind astfel cu 2.000 tone cea mai bună realizare obținută de această brigadă. Cei mai buni muncitori din sectorul tehnicianului Alfres Spus, care lucrează după metoda stahanovistului sovietic Boriskin, au realizat, în luna aprilie indici deosebit de înalți. Ei au înaintat cu 532,5 m. de galerie direcțională.

EXAMENELE LUI ION DAJICU

Peștișani — Gorj, sat sașac, cățărat pe maluri și ripe lutoase, sau înghesuit între dealuri sterpe, în coastele munților Vulcan.

Anul 1927. Iarnă geroasă. Într-o căsuță țărăneasă, veche, într-o spre seară, la lumina tremurândă a unei lămpi cu sticla afumată și cirpită cu hirtie, deschise ochii la viața cel de-ai patrulea copil al lui Dajicu.

— E băiat, răsună vocea sugrumată a tatălui, fugărindu-se bucuros prin ungherele întunecoase ale încăperii.

— Să-l cheme Ion atunci, zîmbi mama cu glas slab, înfiorat de fericire.

★

Doar patru ani avu parte noul omuleț de mîngăierile mamei, fiindcă în ușa anului 1932 ea se sfîrșește din viață. Frîntă de griji, boală și sărăcie.

Alături de ceilalți trei frați, băiatul crește în acest fel ca un pui strîmb de măr sălbatic, luptînd din greu cu mizeria: foamea, frigul, batjocura copiilor de chiaburi din sat, cu somnul iepuresc — pricina fiind că din zori trebuia să se scoale pentru a merge la cîmp cu o capră. Frații mai mari lucrau prin străini, alături de tatăl lor îmbătrînit înainte de vreme. Puține clipe de bucurie a cunoscut în copilăria lui — poate cele cîteva din anii în care putuse să-și încerce limpezimea minții învățînd au fost singurele. Dar ele s-au șters repede, ca dîra lăsată de-o stea neștiută, într-o noapte întunecoasă.

Acestea au fost primele examene ale vieții lui — examenele unei copilării fără copilărie, menite să-i oțeliască voința pentru anii viitori; examene pe care atîția sărmani au trebuit să le răzbească în trecut pentru a nu fi striviți!

★

Nori de moarte se-nvolburau prin lume. Oameni cu pungi groase și gînduri de păianjen, răscolind mormane de aur zîngănit, aruncară cu rinjete nesățioase spre țara sovietelor hoarde de băutori de sînge. Incepuse războiul. Omul muncitor o ducea tot mai greu. Ca să-și ușureze casa barem cu o gură, tatăl lui Dajic îl luă într-o bună zi de vară pe Ion și hai! la tren la Tg. Jiu. Trenul îi duse pînă la Craiova. Oacheșul și plăpîndul băiețaș vedea pentru prima dată un oraș Clacsoanele mașinilor, tropăitul cailor de la trăsurile luxoase, și mai ales casele nemaipomenit de mari, îl zăpăciră cu totul. Fu gata-gata să-l piardă pe tatăl său printre oameni.

Merseră mult pe jos, pînă cînd se opriră în fața unei case galbene, arătoase, năpădită din toate părțile de verdeață. Scoțîndu-și pălăria din cap, tatăl său apăsă pe un bumb alb dintr-o margine a porții largi de fier, șoptindu-i:

— Vezi, dacă vine boieroaica să-ți scoți căciula și să i te-nchini cu sărut-mîna! Înțeles-ai?

— Înțeles, răspunse copilul. Inșă cînd o văzu pe cea care ieșea în ușă cît de mîndru este înfoltită rămase cu gura căscată, nemaștiind ce să zică.

Așa pătrunse el în cea mai amară școală, școala printre străini, la stăpîni, unde noi examene îl așteptau — examene care cereau să înduri multe fără să crîcnești, fără să te plîngi, că nimeni nu-ți avea mila.

...Stăpîna sa era fiica unui boier cu moșii fără capăt, năzuroasă și înțepată ca o viespe de buduroi. Rar se împăca la privirile uleioase ale bărbatului său, o mătăhală de om burduhănos și greoi, inspector la direcția ge-

nerala C.F.R., sperțar și risipitor ca orice mare „ștab” al burgheziei, care se ghiftuia din munca celor mulți. Numai ce-o auzea pe cucoană:

— Ioaneee! Ioaneee... unde ești?

— Vin cucoană, vine acuș... se auzea glasul noii slugi. Iar stăpînul de colo:

— Ba nu mergi nicăieri, natura și cristelnița moaștii, să stai să faci lună trăsura și caii... Un fir de praf de găseș pe copitele cailor, gaia te mîncă...

— Am înțeles...

Cucoana atunci se-nțeșea și începea să bată din picior strîngînd pumnii:

— Cuuum?!... Ioaneee, să te prind că nu vii imediat la mine că...

— Ba să rămînă acolo unde-i.

— Ba nu.

— Ba da.

Și așa se năștea sfada între stăpîni, ca pînă la urmă oalele sparte să cadă pe capul copilului, de numai el știa ce-i luau oasele și de la stăpîn și de la stăpînă.

După ce se răcoreau se împăcau și începeau amîndoi:

— Ioaneee, pune caii la trăsură, dă-ți jos sdrențele de pe tine îmbracă-ți livreaua și hai... Și Ion umbla mai repede ca sfîrleaza să nu-i cadă altă bucurie pe cap.

Iar seara mătură, spală prin casă, pregătește alimentele pentru a doua zi și abia atunci după ce-l hrănea cu-o bucățică subțirică de pîine și o ciorbă chioară era lăsat să se tragă la culcușul său din bucătărie, unde cădea ca mort pînă în geana zorilor. Și pe cînd somnul îi era mai dulce îl junghia pînă-n rănunchi glasul stăpînului.

— Ioaneee... astăzi mergem la culesul viei.

Auzind de vie uită și de somn și de oboseală și de toate.

— Acum o să mă satur și eu...

...Da de unde la vie numai că-l vede pe stăpînul său că vine c-un fel de botniță ca cea pentru ciini, pe care i-o petrece pe după cap și i-o leagă strîns de mai să-l înăbușe.

— Asta-i ca să nu furi din bunul altuia, că vă știu eu... Pînă diseară să termini postata asta...

★

De la stăpînul acesta a nimerit la altul; un negustor negricios și încrunțat, cu gura plină cu dinți de aur, pe firma căruia scria: „Matei Tudorache, mare comerciant de zarzavaturi”.

Aici a cunoscut și mai din olin Dajicu ce-nseamnă examenele la școala stăpînului.

Negustorul era hapsîn și lacom cum nu s-a mai văzut. Avea vreo 15 băiețandri, cam de anii lui Dajicu, pe care-i ținea pe lîngă el, „din milă” după cîte zicea și „ca să-i facă oameni”. Și-ntr-adevăr, mai rar așa milă. Din 24 de ore doar 4 le lăsa pentru odihnă, restul îi pune la încărcat și descărcat saci, încît într-adevăr i-a făcut pînă la urmă „oameni”. Se-ncovoiau și gemeau băieții sub greutatea, iar stăpînul sta de-oparte și da ordine, urmărindu-i cît lucrează de repede după un ceas de aur.

Odată, lui Dajicu i-au căzut cîteva cartofi dintr-o ladă, după care ca ulii s-au repezit vreo trei șomeri să-i strîngă. Băiatul s-a făcut că nu-i vede și-atîta i-a trebuit stăpînului. Să-l mînînce de viu și alta nu.

— Bă nenorocitul, mă sărăcești bă...

La bătucit în picioare pînă n-a mai putut. Asta din „milă” și dorința de-a-l face „om” nu de alta...

★

Venise vara lui '47 cînd s-a văzut scăpat de hapsîn. Întîmplarea a făcut ca nu peste mult timp să vină la Lupeni. De prima dată cînd a intrat în mină i-a plăcut. Privea tot ce vedea cu interes, cu sete. Nu-l îngrozea nimic pășea curajos pe galerii, trecea fără clipeală prin abatajele în pre-

sune, iar cînd se înfunda în galeriile negre ale suitoarelor călca pe scări de parcă niciodată, n-ar fi făcut altceva. „Mai rău ca la stăpîni n-o să fie, își zicea el”, făcîndu-și curaj.

Întîiași dată a lucrat în echipa lui Matolici, într-un abataj frontal. Vreo șaptesprezece zile, pînă să-i între bine în sînge aerul minei a stat la buncăr, ca vagonetar. Mult ar fi vrut să lucreze și el sus, în fața stratului de cărbune — dar nu se putea. Vă puteți închipui bucuria lui cînd i s-a pus pînă dată ciocanul de abataj în mînă. „Acum îi acum” — și-a zis. Incepea să-și deie seama că intra într-o nouă școală, în școala vieții celei noi, a căror muguri îi sădise partidul pe meleagurile țării noastre de cîțiva ani. Întra în noi examene puse de viață și vroia ca de acum să se arate pregătît, pentru tot ce-i va hărăzi viitorul. Și viitorul ce i se deschise în față era mareț... Un viitor creat de oamenii muncii pentru ei înșiși.

★

Imprejurimile Lupeniului dădeau glas de primăvară cînd Dajicu Ioan nimeri în grupa lui Renghea Mihai.

— Deacum să te facem ajutor-miner, musai să te facem doar ești utemist și utemiștii trebuie să fie în frunte, i-a spus șeful grupei din prima zi cînd l-a văzut în abataj, și l-a pus la armare...

— Uite așa trebuie cioplit, așa se sapă piluga, îl învăța cu răbdare și vioioșie Renghea, vîzîndu-i cîtă tragere de inimă arată.

...Și zilele-au trecut de parcă n-ar fi fost și iată că în vara lui '51 într-o bună dimineată, pe cînd se pregătea să intre în șut, fostul rob al inspectorului Olteanu și al negustorului Tudorache, etc., află la lămpărie pe felinar un bilet. „Astăzi să te prezinți la examenul de calificare pentru mineri”...

Emoția nu i-a fost mică, deși se știa de-acum stăpîn pe meserie... Dar asta n-a durat decît pînă s-a văzut în fața comisiei. Aici și-a revenit răspunzînd repede și precis întrebărilor puse. Și de ce să se fi fisticit? Doar cei care-l examinau erau tot tovarăși de-ai lui, mai mari, mai încercați, însă plini de dorința de-a-l ajuta. Ieși printre cei dintîi...

...Doar cîteva luni se scuseră și grupa care i se dădu s-o conducă reuși să trimită zilnic la ziua mai multe vagonete de cărbune decît era norma. Așa că nu întîmplător la Ziua minerului tînarului miner i se conferi insigna de fruntaș și primi printre cei dintîi uniformă.

Un an mai trecu. Intre timp numele lui deveni cunoscut între minerii din Valea Jiului și respectat, mai ales că în anul 1952, în ziua de 7 noiembrie primi înaltul titlu de stahanovist, semn al prețurii pe care i-o da partidul pentru meritele lui deosebite în muncă.

Se apropia vara lui 1953 și întreaga țară se pregătea cu eforturi uriașe și entuziasm nemaicunoscut ca să întîmpine soii tineretului și ai păcii din întreaga lume, la Festivalul de la București. Printre preocupările de seamă care frămîntau tineretul nostru se puneau și aceea de a se gîndi pe cine să propună să-i reprezinte la Festival. La Lupeni, în mod firesc, printre primii la care s-au oprit gîndurile a fost Dajic.

...Și așa, îl găsim în zilele Festivalului printre cei 30 de mii de tineri delegați permanenți, în orașul tineretului, păcii și prieteniei.

Zile minunate, zile de neuitat. Cîte gînduri, cîte visuri, cîte amintiri n-ați frănit voi sufletul tineretului, cîte speranțe și cîtă încredere n-ați sădit voi în cei doritori de fericire, dușmanii urii nebunești dintre oameni. Oare cine din cei care au sorbit de la isvorul de apă vie pe care voi îl clocoțeați nu va tresări decîteori gîndurile îi vor duce spre strălucirea voastră renăscătoare!

Dajic s-a întors parcă mai tînar, mai dornic de muncă, de viață și știind parcă mai clar cine-i sînt de acum prietenii și cine dușmanii și cît de nevolnică se arată fața putredă a dușmanilor, iar a prietenilor cît de necuprinsă, puternică și orbitor de luminoasă e.

Pășea spre casă, de la gară, prin fața Palatului Cultural, cînd deodată aude la difuzor, printre altele:

— ...iar în circumscripția 56 Braia, cetățenii au propus candidatul lor pe tovarășul Dajicu Ioan, tînar stahanovist...

Parcă nu-i venea să creadă. El? Oare nu s-a înșelat? De el e vorba? O căldură plăcută îi năvăli în inimă. Opri pe primul trecător, un moșneag ce abia se mișca sprijinit într-o cîrjă.

— Baciule, de cine a vorbit la difuzor?

Moșul l-a privit cam dintr-o parte, oțărît parcă.

— Ce vorbă o mai fi și asta, se vede că nu ești de aici. N-ai auzit? Zicea de Dajicu, Ioaneea nost' cum de n-ai auzit de el? Il cunosc... Bun băiat... Acum l-au propus deputat în sfatul orășenesc... Să vezi ce-mi spune odată! Ce... ce nu crezi? Se întrepruse moșul, vîzîndu-l că zîmbește.

Dar Dajicu nu-i mai răspunse. Era departe...

— Ei, așa-i cu tineretul ăsta, nerespectuos! Se vede că-i străin și nu știe cine-i Dajic, că de-ar ști, altcumva ar fi vorbit cu mine, cînd ar fi auzit că-l știu... Păi eu îl știu de cînd era o țîră, așa...

★

Deasupra păduricii din apropierea blocurilor noi ale minerilor din Braia, toamna-și răspîndea din plete brumă și rugină. Dajic tocmai cobora scările, se grăbea spre mină. Oare de ce l-o fi chemat? Tocmai azi, cînd e liber! ...La Colțul Roșu sînt mai mulți strînși.

În aer stăruie un miros amărui de fum de țigară amestecat cu cel de cărbune, de la hainele celor proaspăt ieșiți din șut.

— No, tovarășe Dajic, ce zici ai să faci față?

— Omul tresări. Un zîmbet îi fulgeră ca-ntr-o părere pe față.

— Nu știu... să mai mă gîndesc... n-am școală prea multă... o să-mi fie greu...

— Nu-i nimic, o să te ajutăm, ai să poți nu-i așa?

— Hm! zîmbi iar îngîmînd ca pentru sine: Parcă nu-mi vine să cred, eu om simplu să ajung la o școală de maiștri mineri... Deodată se hotărî. Am să pot! Voi ieși printre primii. Voi trece și acest examen... O spun aici... în fața partidului.

Și-ntr-adevăr s-a ținut de cuvînt. A trecut și acest examen. Nu de multă vreme este maistru miner la sectorul II. Aici îl așteaptă alte examene. Le va trece și pe astea, fără îndoială...

IRIMIE STRAȚ

Pentru o mai bună deservire a oamenilor muncii prin unitățile T.A.P.L.

Deputații și invitații la cea de a 4-a sesiune a Sfatului popular al orașului Petroșani au dezbătut felul cum se preocupă Trustul Alimentației Publice Petroșani (T.A.P.L.) de asigurarea unei deserviri a oamenilor muncii din orașul Petroșani.

Raportul asupra activității unităților T.A.P.L. din orașul Petroșani a fost prezentat de tov. Ioan Demeter, directorul coordonator al T.A.P.L. „Valea Jiului”. Raportul a scos în evidență realizările obținute în creșterea rețelei de unități T.A.P.L., în îmbunătățirea deservirii oamenilor muncii. Astfel, în orașul Petroșani, T.A.P.L. dispune în prezent de 3 restaurante, 5 bufete și 2 cofetării, un laborator de preparate reci, un laborator de produse de cofetărie și patiserie, etc. Majoritatea acestor unități au fost renovate, amenajate cu mobilier nou și dotate cu compresoare electrice pentru bere, vitrine frigiderice pentru conservarea în bune condițiuni a produselor și altele. În cursul acestui an se va deschide un nou restaurant, se va amenaja în centrul orașului o plăcintărie cu un laborator special și altele.

Din raport și din coraportul prezentat de tov. Melania Hirean, șefa secției comerciale a sfatului popular orășenesc, a reieșit o seamă de lipsuri care persistă în activitatea unităților de desfacere a T.A.P.L. din Petroșani. Din lipsa unui control sistematic din partea conducerii T.A.P.L. în frunte cu directorul tov. Ion Demeter, precum și a organelor Sanepid, a comisiei permanente de comerț și cooperatie de pe lângă sfatul popular orășenesc, din care fac parte tov. Ion Moraru, Ion Juri, Dumitru Boiț, Carol Bredan și alții, unele localități ca de exemplu bufeturile „Prahova” și

„Jiul” sînt murdare fiindcă gestionarii Clementina Cioara, Rozalia Ghiță, Nicolae Ursu manifestă o totală lipsă de interes față de curățenie. La unele unități prețurile nu sînt afișate, în vitrine preparatele sînt aranjate neglijent. Băuturile se măsoară cu lipsă, țapii sau halbele cu bere se umplu pe jumătate. Prin acest procedeu practicat de gestionarii Clementina Cioara, Rozalia Ghiță, Nicolae Ursu de la bufetele „Prahova” și „Jiul” se sustrag însemnate cantități de bere a cărei valoare este însușită de gestionari.

La restaurantele „Minerul” și „Parîngul” sînt unii ospătari ca tov. Ion Miss, Mihai Demeter, Iuliu Munteanu și P. Costache care își dau tot interesul pentru buna deservire a consumatorilor. Alți ospătari ca Mihai Teodorescu și Arcadie Lăcătuș se prezintă însă la serviciu în stare de ebrietate, practică favoritismul, nu emit note de plată și încarcă prețurile. Listele de meniuri și prețuri de la restaurante sînt purtate în buzunare de către ospătari fără ca ele să fie puse la dispoziția consumatorilor spre a fi consultate. Astfel, se practică supraprețul, atît la mîncărurile calde cît și la băuturi.

Aceste lipsuri se datoresc și faptului că la unele unități lipsesc registrele unice de control, iar acolo unde ele există observațiile și sugestiile oamenilor muncii nu sînt luate în considerare de conducerea T.A.P.L.

Numeroși deputați și invitați au luat cuvîntul pe marginea raportului și coraportului scoțînd în evidență și alte lipsuri. De pildă tov. C. Lepădatu a arătat că în repetate rînduri făruriile și tacîmurile din care sînt serviți oamenii muncii la restaurantele „Parîngul” și „Minerul” nu sînt

spalate. Tacîmurile sînt purtate de către ospătari în aceleași buzunare în care poartă batistele, notele de plată, banii, etc. Halatele unor lucrători din restaurante sînt murdare.

Tov. Nicolae Alexe a arătat că greutățile în deservirea oamenilor muncii cu bere provin și din cauza că mulți dintre consumatori au o atitudine nejustă față de bunurile care le stau la dispoziție, sparg paharele, deteriorează mobilierul. Tov. G. Grigoraș, referent tehnic la secția comercială a sfatului popular raional, în „controalele” ce le efectuează pe teren nu poate fi deosebit în majoritatea cazurilor de restul vînzătorilor din localități.

Sesiunea deputaților sfatului popular orășenesc a scos în evidență lipsa de colaborare a T.A.P.L. cu celelalte unități comerciale din raion, precum și substituirea activității secției comerciale a sfatului popular orășenesc de către secția comercială a sfatului popular raional. Sesiunea deputaților a recomandat conducerii T.A.P.L. și Comitetului executiv al Sfatului popular orășenesc Petroșani de a-și îmbunătăți munca în ce privește efectuarea unui control sistematic în vederea îmbunătățirii deservirii oamenilor muncii prin unitățile T.A.P.L.

Inițierea brigăzilor de bună deservire, deschiderea de noi unități de desfacere și în special la periferia orașului, slături de munca educativ-culturată desfășurată în rîndul lucrătorilor din cadrul unităților T.A.P.L. dăce la o permanentă îmbunătățire a activității comerțului nostru socialist, la o mai bună deservire a omului muncitor.

I. IACOB

Deputații dezbate problemele nivelului de trai

La cea de a 4-a sesiune a sfatului popular al orașului Vulcan au participat deputații aleși de oamenii muncii la 20 decembrie 1953, precum și numeroși invitați din diferite întreprinderi din orașul Vulcan.

În cadrul sesiunii a fost dezbătută problema ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii. În acest scop tov. Ioan Pirvulescu, președintele cooperativei „Voința” din Vulcan, a prezentat un referat asupra activității cooperativei din acest oraș, arătînd unele realizări și lipsuri în această direcție. În cursul anului 1954, aprovizionarea oamenilor muncii din Vulcan s-a îmbunătățit simțitor față de primul trimestru al anului 1953; unitățile cooperatiste au distribuit cu 3 la sută mai mult ulei, cu 19 la sută mai mulți cartofi, cu 4 la sută mai multă brînză, unt cu

2,5 la sută, mezeluri — cu 5,6 la sută, etc.

Raportul prezentat, precum și discuțiile purtate au scos în evidență și o seamă de lipsuri în activitatea unităților cooperatiste din orașul Vulcan.

Unii gestionari ai magazinelor mai practică și acum atitudini învechite, caută să compromită comerțul nostru socialist prin umflarea prețurilor stabilite, însușirea de mărfuri, etc. De exemplu, gestionara Aurelia Rîmboi a vîndut kilogramul de unt cu 27 lei în loc de 21,50 lei cît era prețul, marmelada în loc de 5,20 lei a vîndut-o cu 8 lei. La Iler Maria de la magazinul „Aprozor” s-a găsit ascuns un sac cu nuci, iar la restaurantul T.A.P.L. se servește fără bonuri. Gestionarii Ioan Covrig și Teodor Soniac au fraudat cooperativa cu suma de 5400 lei.

Participanții la sesiune printre care

tov. Teodor Mocuța, Tiberiu Kelemen, Ileana Truța, Stănilă Nistor și alții au criticat atitudinile nedemne pe care le practică unii gestionari necinstiți. Ei au mai arătat că raportul prezentat n-a cuprins toate lipsurile, că cooperativa de la Paroșeni a fost lăsată uitării, astfel din această cauză cooperativa susamintită de multe ori duce lipsă de mărfuri. S-a mai arătat că de multe ori se trimite la Vulcan zarzavaturi stricate și acest lucru din cauză că se trimite cu întîrziere.

Cea de a 4-a sesiune a sfatului popular al orașului Vulcan a elaborat o hotărîre pentru remedierea lipsurilor, pentru îmbunătățirea activității aprovizionării oamenilor muncii din orașul Vulcan.

A. PANIȘ
corespondent

Pentru cea mai frumoasă vitrină, pentru ordine și curățenie în magazine

Comerțul nostru socialist se dezvoltă și se întărește tot mai mult, punînd la îndemîna populației cantități din ce în ce mai mari de mărfuri.

În ultimii ani, rețeaua comerțului de stat din Valea Jiului s-a dezvoltat simțitor. S-au inițiat noi magazine, iar altele au fost mărite pentru o mai bună aprovizionare cu mărfuri a oamenilor muncii.

Un exemplu în expunerea cu gust a mărfurilor și aranjarea vitrinelor îl dă colectivul magazinului nr. 25 alimentară Petroșani. La acest magazin, gestionara Maria Mitrache în colaborare cu colectivul magazinului, au expus sugestiv mărfurile, încît cumpărătorii să vadă belșugul de mărfuri alimentare din magazin. În vitrine sînt expuse mărfuri ca zahăr, orez, gris, fidea și altele. Frumos așezate de personalul magazinului sînt și bomboanele, napolitanele, priscuiții care de asemenea atrag atenția cumpărătorilor.

Sînt însă și gestionari de magazine care nu se preocupă de această problemă, expunînd mărfurile în magazin și în vitrine fără nici un gust.

Într-o vitrină a magazinului nr. 24 se vad așezate la întîmplare cutii cu pastă de dinți, cremă de ghețe, săpun de față și alte mărunțisuri. Or, acestea nu scot la iveală variațiunile de produse alimentare existente în magazin. De asemenea, în vitrina magazinului nr. 11 sînt puse lumînări, bucăți de săpun pline de praf și altele care arată slaba preocupare a personalului față de amenajarea vitrinei. Nici interiorul acestui magazin nu este prea curat. Asemenea vitrine de magazine mai sînt în Valea Jiului, atît în domeniul alimentară cît și în cel textil.

Pentru a se atrage cumpărătorii și a-i ajuta la găsirea produselor alimentare și industriale existente în magazine, colectivul magazinului nr. 25 alimentară cheamă la întrecere colectivele celorlalte magazine din Valea Jiului pentru cea mai frumoasă vitrină, pentru ordine și curățenie în magazine.

Prezentînd cu gust mărfurile, personalul magazinelor, va da posibilitatea cumpărătorilor să-și găsească cu ușurință produse după gustul și dorința lor.

SPECTACOLELE DE AZI:

CINEMATOGRAFE: Alexandru Sahlia, Petroșani: Spre același țel; Muncitoresc Petroșani: Egor Buliciov și alții; Lupeni: Sub vechea monarhie; Vulcan: Centru înaintaș; Aninoasa: Africa; Petrița: Nunta cu zestre; Lornea: Schubert.

Pentru combaterea prafului de șist, format în preabataje în timpul perforării găurilor cu perforatoare pneumatice, se folosesc cîteva metode.

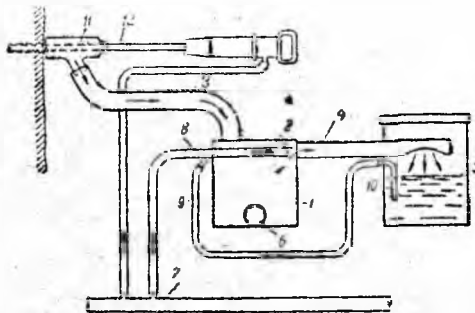
Cel mai mult s-a răspîndit metoda perforajului umed. Totuși, în unele mine aprovizionarea cu apă curată în cantități necesare prezintă greutăți. De aceea, dispozitivul de captare pe cale uscată a prafului, construit de inginerul Sezonov, prezintă un mare interes. Acest dispozitiv este folosit la minele trustului „Kalininugol” al combinatului „Stalinugol”.

Cum se vede din schemă, dispozitivul de captare uscată a prafului este compus dintr-un rezervor metalic închis ermetic (1), în care sînt introduse: tubul (2), duza (șuțer) furtunului colectorului de praf (3) și tubul (4) legat de rezervorul de apă (5). Pentru a curăța fundul rezervorului (1) de depuneri mari provenite din forare, rezervorul este prevăzut cu un capac cu șurub (6).

Partea principală a captatorului este pulverizatorul (injector) instalat în felul următor: aerul comprimat din conducta principală de aer (7) se în-

dreaptă către tubul (2) în interiorul căruia este prins tubul (8) avînd un

diametru mai mic. Tot în acest tub (2) este introdus furtunul (9), legat de tubul (10), care la rîndul său este introdus în rezervorul de apă (5). Teul (11) la care sînt sudate 4 ver-

gele, cu una din părți atinge gura găurii, iar prin partea opusă a teului, mai îngustă, trece cu ușurință

de I. ARSENOV — inginer

burghiul perforatorului (12).

Dispozitivul de captare uscată a

prafului funcționează în felul următor: la deschiderea ventilului aerul comprimat eșind cu viteză mare din tubul (8) și pătrunzînd în tubul (2), absoarbe apa prin furtunul (9) din rezervorul (5). Amestecul format din aer și apă, sub presiunea aerului comprimat, se îndreaptă prin capătul tubului (2) sub formă de vîină puternică în tubul (4). În rezervorul (1) se formează un vid, în urma căruia prin teul (11) și furtunul (3) aerul din atmosfera abatajului este absorbit intensiv și prin aceasta este absorbit și praful provenit din perforare chiar de la gura găurii.

Bucățile mai mari de praf se depun pe fundul rezervorului (1), iar restul prafului amestecîndu-se cu aer și apă prin tubul (4) trece în rezervorul (5).

unde se depun. Aerul este din rezervor printr-un filtru de flanelă instalat în capacul rezervorului.

Dispozitivul de captare uscată a prafului este comod de deservit și nu cere utilaj special. Consumul de apă pe schimb este de 20—30 litri pentru 1—2 perforatoare.

Pentru o mai mare eficacitate a captării prafului în apă se poate adăuga o soluție umectantă.

Printr-o analiză specială a aerului s-a stabilit că în timpul lucrului cu dispozitivul de captare pe cale uscată a prafului, conținutul de praf în preabataje în timpul perforării și înainte de perforări nu se schimbă, diferența constă numai în cîteva miligrame praf pe metru cub de aer.

În prezent la minele „Kalininugol” din Donbas lucrează cca. 70 dispozitive de această construcție. Folosirea acestor aparate a îmbunătățit considerabil condițiile de muncă din preabataje. Perforarea găurilor prin aplicarea noilor dispozitive de captare pe cale uscată a prafului este pe deplin însușită de înaintătorii.

(din „Masler ugla”).

Conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe

GENEVA (Agerpres). — TASS transmite:

La 8 mai, conferința de la Geneva a miniștrilor Afacerilor Externe a trecut la examinarea punctului 2 de pe ordinea de zi — problema restabilirii păcii în Indochina.

La prima ședință a conferinței, consacrată discutării problemei indochineze, au luat parte: V.M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al URSS; G. Bidault, ministrul Afacerilor Externe al Franței; A. Eden, ministrul Afacerilor Externe al Angliei; Ciu En-lai, ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze; B. Smith, secretar de stat adjunct al S.U.A.; Fam Van Dong, locțiitor al primului ministru al Republicii Democrate Vietnam; reprezentanții celor trei state asociate — Vietnam, Laos și Cambodge, precum și consilierii și experții delegațiilor țărilor sus-menționate.

În baza înțelegerii, prima ședință a conferinței a fost prezidată de ministrul Afacerilor Externe al Angliei, A. Eden.

Au început apoi dezbaterile.

Primul a luat cuvântul ministrul Afacerilor Externe al Franței, G. Bidault.

În numele delegației franceze, Bidault a prezentat propuneri care prevăd următoarele măsuri: în privința Vietnamului — „regruparea și concentrarea trupelor” în zonele care vor fi stabilite de conferință în urma propunerii comandanților șefi: „dezarmarea elementelor care nu fac parte

nici din armată, nici din forțele de menținere a ordinii”; eliberarea prizonierilor de război și a persoanelor civile internate; instituirea unui control internațional asupra îndeplinirii acestor condiții. Unul din punctele propunerilor delegației franceze prevede încetarea operațiunilor militare din momentul semnării acordului. În acest punct se arată că regruparea trupelor și dezarmarea lor trebuie să înceapă la un anumit număr de zile după semnarea acordului.

În ceea ce privește Cambodge și Laos, propunerile delegației franceze prevăd de fapt dezarmarea armatelor populare de eliberare sub pretextul „evacuării tuturor forțelor regulate și neregulate ale Vietnamului” (astfel denumesc cercurile oficiale franceze Republica Democrată Vietnam), care ar fi pătruns, chipurile, în Laos și Cambodge, precum și sub pretextul „dezarmării elementelor care nu fac parte nici din armată, nici din forțele de menținere a ordinii”. Propunerile franceze privitoare la Cambodge și Laos menționează de asemenea eliberarea prizonierilor de război și a persoanelor civile internate, instituirea unui control asupra îndeplinirii acestor condiții exercitat de „comisii internaționale”. În încheiere, se vorbește despre garantarea acordurilor cu privire la Vietnam, Laos și Cambodge de către statele participante la conferința de la Geneva.

A luat apoi cuvântul Fam Van Dong, locțiitor al primului ministru al Republicii Democrate Vietnam.

Interviul acordat de Ho Și Min

PARIS (Agerpres). — După cum transmite din Haga agenția France Presse, agenția indoneziană de informații Antara a adresat președintelui Republicii Democrate Vietnam, Ho Și Min, o serie de întrebări la care el a răspuns.

Ho Și Min a declarat că speră din toată inima că conferința de la Geneva poate să ducă la reglementarea pașnică a problemelor indochineze și coreeană.

După cum anunță agenția Antara, el a spus că Republica Democrată Vietnam este totdeauna gata să ducă tratative cu Franța, privind încetarea focului, încheierea armistițiului și stabilirea păcii în Indochina pe baza independenței, alianței și libertății democratice.

În încheiere, Ho Și Min a chemat toate popoarele asiatice, care se află sub jug străin, să se unească în lupta împotriva colonialismului și agresiunii.

Privind harta Vietnamului

În timpul celui de al doilea război mondial, Indochina a căzut sub ocupația Japoniei imperialiste. Poporul a pornit lupta înverșunată împotriva acestui dușman. S-a format un front unit de luptă împotriva ocupanților. A început o intensă pregătire pentru o insurecție populară armată. Capitulara Japoniei, în august 1945, a fost semnalul pentru începerea răscoalei. La 2 septembrie 1945 a fost proclamată independența Republicii Democrate Vietnam.

Vietnamul sau „Țara de sud”, cum au numit-o veacuri de-a rândul popoarele Asiei, ocupă partea de răsărit a peninsulei Indochina. Ea se mărginește la est cu Marea Chinei de est și cu golful Tonkin, la vest cu Khmer și Patet-Lao, la nord cu Republica Populară Chineză și la sud-vest cu golful Siam. Vietnamul are o suprafață de 350.000 km p. și o populație de circa 22 milioane locuitori.

Vietnamul este o țară foarte bogată. Aici se găsesc mari zăcăminte de cărbune, fier, bauxită, cositor, plumb, zinc, aur, mangan, antimoniu, fosfați și altele.

Munții înalți ai acestei țări sînt acoperiți cu păduri tropicale dese și de nepătruns, de arbori prețioși ca bambusul, bananierul, arborele de pîine, arborele de cauciuc, etc.

Văile roditoare sînt prielnice cultivării principalelor culturi agricole.

Aici cresc minunat orezul, porumbul, ceaiul, cafeaua, cauciucul, trestia de zahăr, etc. Principalele culturi rămîn însă porumbul și orezul, care constituie hrana de bază a populației.

Toate aceste bogății fac din Vietnam un permanent obiectiv al tendințelor de acaparare ale imperialiștilor. Aceștia nu se pot împăca cu ideea independenței Vietnamului.

Sub regimul colonial al Franței, viața poporului vietnamez a fost grea și lipsită de bucurii. El nu a avut parte decît de foamete, lipsuri și mizerie. O mîna de moșieri străini și autohtoni se îmbogățeau pe spina poporului. Moșierii și chiaburii au acaparat cele mai roditoare pămînturi, în timp ce 40 la sută din țărani vietnamezi nu posedau nici o palmă de pămînt. Un număr de 700 de mări moșieri francezi acaparaseră 377.000 ha. pămînt.

Înainte de revoluție, Vietnamul era o țară agricolă. Colonialiștii o împiedicau să se dezvolte din punct de vedere economic. Ei vroiau ca în acest fel să țină Vietnamul într-o dependență totală față de Franța capitalistă.

Într-o perioadă scurtă de timp, în condiții extrem de grele, guvernul popular al Vietnamului a luat o serie de măsuri care aveau drept scop ușurarea situației maselor populare. Astfel, au fost naționalizate întreprin-

derile industriale, au fost confiscate pămînturile moșierilor și chiaburilor francezi și vietnamezi, ale trădătorilor și dușmanilor patriei și au fost preluate țăranilor vietnamezi săraci și mijlocași.

Viața liberă și fericită a poporului vietnamez este privită cu ură de foștii înrobitori ai țării, care nu se pot împăca cu ideea existenței Republicii Democrate Vietnam. La 23 septembrie 1945, armatele franco-engleze din Saigon au jefuit principalele instituții de stat, instaurînd în oraș un regim crunt de ocupație. Întregul popor vietnamez s-a ridicat la luptă dreaptă împotriva imperialiștilor. În focul luptei de rezistență s-a născut și s-a călit Armata Populară Vietnameză de Eliberare, care de opt ani luptă eroic pentru libertatea patriei sale. Cercurile guvernante franceze au fost nevoite să semneze la 6 martie 1946 un acord prin care Vietnamul este recunoscut ca țară liberă.

Curînd încă s-a dovedit că prin aceasta guvernul francez, a căutat doar să cîștige timp, să-și regroupeze forțele și să dezlănțuie o nouă agresiune și mai puternică, împotriva Vietnamului, Khmerului și statului Patet-Lao. Operațiunile militare au fost reluate la 23 noiembrie 1946. Imperialiștii francezi au dezlănțuit acest război care a fost denumit războiul mîrdat și mîrșav. (Agerpres).

NOTE ȘI COMENTARIILE EXTERNE

Nimeni nu cumpără cărți

de V. RODIONOV

Sub acest titlu, ziarul american „New York Post” a publicat o informație anunțînd închiderea binecunoscutei librării Weisberger din Baltimore. „Oamenii nu manifestă interes pentru cărți, idei și cultură. Ei caută să cîștige numai cît mai mulți dolari”, a declarat Weisberger, arătînd cauzele care l-au determinat să-și închidă magazinul, fondat în anul 1925.

Într-o convorbire cu corpondentul ziarului „New York Post” proprietarul librării a spus că una din cauzele lipsei de interes a americanilor față de cărți este metoda educației practicate în S.U.A. „Televiziunea oferă americanilor atît de mult sînge și atît de multă palavragăală, încît în curînd ne vom molipsi cu toți de aceasta. Trebuie acordată mai multă atenție publicațiilor și educației. Tinerii scriitori care ar trebui să compună poeme și nuvele, scriu pentru programele de televiziune reclame pentru țigări, încălțăminte, mașini.

Interesul pentru cărți a dispărut de asemenea, deoarece actualmente, în întreaga Americă este prigonit tot ceea ce, după părerea autorităților, reprezintă „complot”. „Pentru ce un grup de 10—12 oameni să impună o lectură trebuie să citească oamenii? — întrebă Weisberger. Ce ar spune despre aceasta oameni ca Jefferson,

Whitman, Mark Twain și London?”.

Inchiderea librării din Baltimore nu este un fenomen întîmplător. Majoritatea covârșitoare a americanilor manifestă o totală apatie față de literatură și artă. Educarea denaturată a tineretului, goana după profit a editorilor ațîță instinctele joshnice în rîndurile unei anumite părți a populației. Este caracteristic faptul că librăriile care vînd literatură serioasă — beletristică și științifică — sînt întotdeauna goale, în timp ce dughenele care vînd literatură pornografică și comics-uri sînt pline de cumpărători.

Institutul american pentru anchetarea opiniei publice a publicat recent un raport care arată că în Statele Unite există numai 1.450 librării, în timp ce în Danemarca, „a cărei populație este egală cu jumătate din populația orașului New York, există 650 de librării”. Institutul arată de asemenea că în S.U.A. funcționează 7.500 biblioteci, iar în Suedia — 3.500. Pentru ca în Statele Unite să fie aceeași proporție între numărul bibliotecilor și numărul populației, ele trebuie să înființeze 77.000 biblioteci.

Ancheta efectuată de acest institut în rîndurile populației a arătat că actualmente doar 17 la suta din populația adultă din Statele Unite citește cărți.

Un general fascist — editor

Pe lângă departamentul lui Blank — Ministerul de război din cadrul guvernului de la Bonn — s-a instituit funcția de „editor” oficial pentru forțele armate germane. În această funcție a fost numit Bodo Zimmermann, fost general hitlerist, unul din colaboratorii cei mai apropiați ai feldmaresalului Rundstedt. „Imediat ce va fi semnat tratatul cu privire la „comunitatea defensivă europeană”, scrie ziarul londonez „Tribune”, el va începe să editeze „manuale” pentru armata germană.

Cuvintele lui Zimmermann însuși publicate în ziarul „Daily Express” ne permit să ne facem o idee despre caracterul acestor „manuale”. După părerea mea, a declarat Zimmermann, războiul este inevitabil și partea care va deslănțui cea dintîi întreaga forță a armei atomice, va învinge. Viitorul

aparține aceluia care va deslănțui primul război preventiv.”.

Nu merită să polemizăm cu generalul hitlerist înfrînt. Este îndeobște cunoscut ce înseamnă în limbajul agresorilor „războiul preventiv” și toți își aduc bine aminte cu ce s-a soldat el pentru Hitler și clica sa. Este însă semnificativ faptul că declarațiile lui Zimmermann au stîrnit indignare chiar în presa burgheză engleză. Astfel, de pildă, ziarul „Tribune” scrie în legătură cu aceasta că părerile politicianilor de la Bonn asupra „proiectatei armate europene germane se deosebesc mult de teoriile de consolare propagate de Anthony Eden și Herbert Morrison”.

Folosind limbajul fătis al agresiunii, revansarzii de la Bonn încercă cărțile de joc ale avocaților englezi ai Wehrmachtului. (Agerpres).

Casa de Economii și Consemnațiuni C.E.C.

Aduce la cunoștință că INCASAREA IMPOZITELOR, TAXELOR ȘI PRIMELE DE ASIGURARE ADAS, de la populație se face și de către toate unitățile CEC din orașe și comunele reședinte de raion.

Plata impozitelor și primelor de asigurare ADAS se poate face fără rotă de plată întocmită de circumscriptiile financiare, plătitorii nemai fiind obligați să se deplaseze la circumscriptiile financiare.

Folosind unitățile CEC pentru plata impozitelor, taxelor și primelor de asigurare ADAS, economiști timpul.

Informații la toate unitățile CEC.